

og selvfølgelig Ting under en vanskelig Stilling. Man har jo før set Venstre være med til at indskrænke Indkaldelserne under Kriser, men der har aldrig været en Krisesituation af en saadan Alvor og et saadant Omfang som den, vi vil befinde os i hele det kommende Aar.

Man behøver jo ogsaa blot at se herfra op til Norge for at se ikke blot Venstre-regeringens der fremsatte Forslag om mindre Indkaldelser for at faa øjeblikkelige Besparselser, ikke Organisationsforandringer — hele dette Spørgsmaal ligger ud i Fremtiden i Norge, som det ligger her —, men mindre Indkaldelser for at vinde øjeblikkelige Besparselser; men efter at Venstre-regeringen deroppe er faldet og erstattet af en konservativ Regering, ser man, at denne opretholder det samme Forslag om mindre Indkaldelser, ja, endogsaa forøger det for endnu at faa noget mere Besparselse for Samfundet.

Hernede kalder man det ganske planmæssigt Sabotering uden at gøre noget Menneske begribeligt, hvad det vil sige, at sabotere Militærordningen ved, at der til Benyttelse for de Rammer, som bestaar uforandret, et enkelt Aar er færre inde til Uddannelse. Hvorledes kan den blive saboteret derved? Vi, som ikke tror paa denne Militærordning, vilde ud fra andre Synspunkter betragte det som en fornuftig og rimelig Overgang til mindre Uddannelse af Personel. Men hvorledes man fra den anden Side, som ønsker at opretholde den, kan mene, at et Aars Halvering af Indkaldelserne af Fodfolket skulde ødelægge denne Ordning, er ikke til at forstaa. Man maa i alt Fald betragte denne Ordning som et saa skørt Legetøj, at den overhovedet ikke taaler at berøres, naar man kan betegne et saadant Forslag som Sabotering.

En anden Del af det ærede Medlems Foredrag vendte sig derimod mod et Punkt, hvor det er langt rimeligere og rigtigere at sætte ind under en Erhvervskrise, og det er overfor Spørgsmaalet om Taksterne. Taksternes Nedsættelse betyder for Erhvervslivet ganske overordentlig meget, og de falder ikke automatisk, naar der bliver færre Kroner i Samfundet, de maa udtrykkelig ved en Beslutning bringes i Overensstemmelse med det nye Antal Kroner. Derfor vil jeg til den højtærede Minister for offentlige Arbejder sige, at jeg vil i høj Grad tilraade ham at benytte alt, hvad der i Dag er sagt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, til at imødekomme Erhvervslivets Ønske om en Takstnedsættelse. Thi jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem har forpligtet sig

til en Ting ved sine Udtalelser her i Dag, og jeg maa antage, at han har forpligtet sig paa sit Partis og ogsaa paa sit Partis Presses Vegne, nemlig til at behandle Statsvirksomhederne og deres Resultater ud fra det af ham lige angivne Synspunkt: at der ikke behøver i en Krisetid som denne at være mere end driftsmæssig Balance i disse Virksomheder, og at man aldeles ikke kan forvente nogen Art af Forrentning i saadanne Krisetider.

Hvis vi tager det største af Budgetterne, der er forelagt, Statsbanernes Budget, da er der der beregnet ca. 20 Mill. Kr. i Forrentning, og der er beregnet et Tilskud fra Statens Side paa ca. 12 Mill. Kr., saaledes at der er 8 Mill. Kr. udover det Krav til Balance, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard stiller. Hvis Forrentningen overhovedet ikke fandtes der, vilde der være 8 Mill. Kr.s Overskud. Saaledes som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard forelagde sine Budgetter, vil dette af den højtærede Minister Friis-Skotte forelagte Budget, idet ogsaa Afskrivningerne var noget forhøjet — men dette ser jeg bort fra —, have vist mindst 8 Mill. Kr.s Overskud. Da nu det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa stærkt har pointeret dette, at der ikke kan forlanges mere end Balance af Statsbanernes Virksomhed og deres Drift, vil jeg opfordre den højtærede Minister for offentlige Arbejder til at bygge sin Takstpolitik paa dette Til-sagn. Deraf følger naturligvis, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard maa have en moralsk politisk Forpligtelse til at korrigere saadanne Artikler som dem, der ved Forelæggelsen af Tillægsbevillingslovsforslaget fremkom i det københavnske Venstres Hovedorgan, som uden at tage mindste Hensyn til, at Regnskabet var fuldkommen omlagt, stillede overfor hinanden Tal fra den Neergaardske Periode og Tal fra den nye Regnskabsmaade, som om de svarede til hinanden, og deraf drog ganske haarrejsende Konsekvenser. Jeg antager, at det ærede Medlem vil bekræfte, hvad jeg her har sagt, at det er hans Mening, at man i en Krisetid som denne ikke bør tilstræbe 8 Millioners Overskud af Statsbanerne efter den gamle Metode, og at man ud fra dette Synspunkt vil kunne gaa til en Takstnedsættelse og saaledes støtte den højtærede Finansminister, naar Resultatet kommer.

Jeg tror, at det vil være en forstandig Politik af Trafikministeren at gøre dette, at gaa til Takstnedsættelser baade med Hensyn til Porto og for Telegrafvæsenets Vedkommende i Overensstemmelse med det, Erhvervslivet har nævnt, uden at holde sig